

dosarul nr. 2rhc-16/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Gr. Cazacu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (S. Filincova, Galina Stratulat, Iu. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Cojocaru Maria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de asociații Societății cu Răspundere Limitată „Farmacia 89 Sănătate” (în proces de lichidare) împotriva Comisiei de lichidare a Societății cu Răspundere Limitată „Farmacia 89 Sănătate” și lichidatorului Balan Vladimir cu privire la reorganizarea societății comerciale și repararea prejudiciului material,

împotriva încheierii din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiției, prin care recursul declarat de Cojocaru Maria a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă

La 11 octombrie 2011 asociații SRL „Farmacia-89 Sănătate” în proces de lichidare - Cojocaru Maria, Cojocaru Igor, Cacianov Svetlana, Voitovici Iurii, Voitovici Alexandru, Jardan Ioana, Cazacu Rodica, Rustanovici Lilia, Rustanovici Oxana, Rustanovici Elena, Mardari Nicolae, Istrati Feodora, s-au adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Comisia de lichidare a SRL „Farmacia 89 Sănătate” și lichidatorul Balan Vladimir cu privire la reorganizarea societății comerciale SRL „Farmacia-89 Sănătate”, încasarea din contul membrilor comisiei de lichidare a sumei prejudiciului material în mărime de 49813,50 de lei, a prejudiciului pentru folosirea patrimoniului societății în interese personale în mărime de 253 000 de lei, a prejudiciului cauzat prin locațiunea întreprinderii în sumă de 92 000 de lei, precum și încasarea prejudiciului material cauzat prin administrarea incorectă a societății în sumă totală de 55 949 de lei (f.d.31-33 vol. 1).

În motivarea acțiunii reclamantii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Economice din 26.11.2009 a fost intentată procedura de lichidare în privința SRL „Farmacia-89 Sănătate” și a fost desemnată Comisia de lichidare în componența solicitată de reclamantii.

Au susținut că prin decizia din 16 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău s-a modificat componența Comisiei de lichidare și a fost inclus administratorul SRL

„Farmacia-89 Sănătate” - Cojocaru Maria, în rest hotărârea din 26 noiembrie 2009 a Judecătorei Economiei a fost menținut fără modificări.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 30 septembrie 2010 a menținut decizia din 16 martie 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Au menționat că SRL „Farmacia-89 Sănătate” este fondată în 1996 în rezultatul privatizării întreprinderii de stat „Farmacia-89 Sănătate”. La privatizare au participat 139 persoane fizice, care au devenit fondatorii SRL „Farmacia-89 Sănătate”.

Au susținut că legislația RM din 1996 nu prevedea o limită a numărului de asociați. Au afirmat că SRL „Farmacia-89 Sănătate” nu este falimentară, insolubilă, nu are datorii față de buget și de furnizori.

Cu scopul înstrăinării patrimoniului societății, Comisia de lichidare, fără acordul asociaților și fără aprobarea de către instanța de judecată, a petrecut trei licitații și a trecut la negocieri directe. Consideră că înstrăinarea patrimoniului societății fără aprobarea de către instanța de judecată și fără acordul asociaților-proprietari ai acestui patrimoniu constituie încălcare a dreptului de proprietate și exproprierea asociaților.

Au declarat că pe parcursul a 6 ani nu se pot folosi de patrimoniul care le aparține. Acest fapt dovedește că 139 asociați ai SRL „Farmacia-89 Sănătate” sunt expropriați de proprietatea care au obținut-o la cumpărarea întreprinderii de stat.

Au menționat că în baza contractului de vânzare-cumpărare a patrimoniului de stat la concursul public nr. 196 din 24.11.1995 și conform statutului SRL „Farmacia-89 Sănătate”, toți asociații au primit certificate de cotă, care este un document nominativ ce atestă că persoana respectivă este proprietar al bunurilor societății.

Au invocat că în realitate, Comisia de lichidare a efectuat acțiuni comerciale care nu au fost necesare lichidării, a dat în arendă încăperea societății, iar banii încasați de la arendă au fost folosiți în scopuri personale. Darea în arendă a încăperii societății la un preț mizerabil nu poate fi considerată acțiune în scopul lichidării, deoarece societatea nu are datorii și creditori, iar pe contul societății era o sumă suficientă pentru cheltuieli.

În așa fel, Comisia de lichidare a folosit patrimoniul societății în scopuri personale, a prejudiciat societatea și asociații și nu a respectat art. 315 Cod civil, care prevede că proprietarul are dreptul de posesiune, de folosire și de decizie asupra bunului.

Totodată, au invocat faptul că proiectul de împărțire a activelor calculate și raportul privind lichidarea se prezintă spre aprobare instanței de judecată, care a desemnat lichidatorul. Însă, bilanțul de lichidare al societății și planul de repartizare a patrimoniului nu este efectuat, examinat și aprobat de Comisia de lichidare și de instanța de judecată. În această privință nu este primită nici o decizie. Decontările din contul bancar al societății, care au avut loc la 13.11.2011 în sumă de 22 550 de lei, inclusiv 14 100 de lei în numerar, la 20.04.2014 în sumă de 9 974,60 de lei și la 26.06.2015 în sumă de 17 028 de lei, sunt dovadă că banii societății au fost folosiți în scopuri personale.

Prin acest fapt, Comisia de lichidare a prejudiciat societatea și asociații și trebuie să răspundă pentru acest fapt. Așadar, asociații declară că sunt proprietari ai patrimoniului societății, că societatea nu are datorii și că înstrăinarea patrimoniului de către lichidator nu este necesară, înstrăinarea cotei de participare poate fi efectuată numai de asociat, asociații au dreptul de preemțiune la cumpărarea cotelor propuse spre vânzare, dreptul de proprietate este garantat prin lege și nimeni nu poate fi silit să cedeze proprietatea sa.

Au solicitat reclamanții:

restabilirea dreptului de proprietate al asociaților asupra bunului cumpărat de 139 persoane fizice la privatizarea întreprinderii de stat conform contractului de vânzare-cumpărare, reorganizarea SRL „Farmacia -89 Sănătate” într-o societate cu o formă juridică de organizare conform legislației;

pentru reorganizare SRL „Farmacia-89 Sănătate” de acordat 6 luni conform prevederilor art. 11 a Legii nr. 135 din 14.06.2007;

la efectuarea oricăror acțiuni cu patrimoniul societății de respectat dreptul de proprietate al fiecărui asociat, care este inviolabil și este garantat de Constituția RM, Legea despre proprietate, Codul civil și de normele internaționale;

de interzis lichidatorului SRL „Farmacia-89 Sănătate” înstrăinarea patrimoniului societății și efectuarea oricăror acțiuni în privința patrimoniului societății fără acordul asociaților, deoarece societatea nu are datorii și înstrăinarea patrimoniului nu este o necesitate;

asociații, care doresc să-și înstrăineze cotele de participare, să le înstrăineze conform art.152 Cod civil al RM și art.25 a Legii nr.135 din 14.06.2007 , respectând dreptul de preemțiune a celorlalți asociați.

Pe parcursul judecării cauzei, asociatul Cojocar Igor a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.32-37 vol. 5), prin care a solicitat:

restabilirea dreptului asociaților la proprietate; reorganizarea societății într-o formă conform legislației în vigoare;

încasarea de la membrii comisiei de lichidare A. Sobcenco, S. Iacubenco, L. Caraciovscăia, L. Ozmiteli și Iu. Pimanov în folosul SRL „Farmacia-89 Sănătate” a mijloacelor bănești în sumă de 49 813, 50 lei (22 811, 50 lei sustrase la 13.11.2011, 9 974 lei sustrase la 20.05.2014 și 17 028 lei sustrase la 26.06.2015 ilegal din contul SRL „Farmacia-89 Sănătate”);

încasarea de la membrii comisiei de lichidare în folosul SRL „Farmacia-89 Sănătate” a prejudiciului cauzat în perioada 2011-2016, prin locațiunea încăperii la un preț nereal și folosirea patrimoniului societății în scopuri personale și în interesele terților o perioadă de 4 ani și 7 luni, în sumă de 253 000 (55 200 lei pentru fiecare an);

încasarea de la lichidatorul Balan Vladimir în folosul SRL „Farmacia-89 Sănătate” a prejudiciului cauzat societății în perioada 2016-2018 prin locațiunea încăperii ce aparține SRL „Farmacia-89 Sănătate” la un preț nereal și folosirea patrimoniului societății în folosul terților timp de 1 an și 8 luni, în sumă de 92 000 lei (55 200 lei pentru fiecare an timp de 1 an și 8 luni);

încasarea de la lichidatorii A. Sobcenco și V. Balan în folosul SRL „Farmacia-89 Sănătate” a prejudiciului cauzat societății prin administrarea incorectă

și incompetentă, care a condus la sancționarea societății de către organele fiscale, după cum urmează: de la lichidatorul A. Sobcenco a prejudiciului cauzat prin neachitarea taxelor fiscale în mărime de 5949 lei; de la lichidatorul V. Balan pentru neprezentarea documentelor contabile în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost respinsă.

La 08 aprilie 2019 Cojocaru Maria a declarat apel împotriva hotărârii din 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. Iar la 11 aprilie 2019, apel a declarat Cojocaru Igor.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Cojocaru Maria și apelul declarat de Cojocaru Igor și a fost menținută hotărârea din 12 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 15 ianuarie 2020 Cojocaru Maria a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare.

La 03 februarie 2020 Cojocaru Maria a depus supliment la cererea de recurs.

Prin încheierea din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Cojocaru Maria a fost considerat inadmisibil.

La 10 iulie 2020 Cojocaru Maria a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că instanțele la examinarea cauzei nu au luat în considerare decizia Inspecției Judiciare pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 1980 p/m din 29.09.2015.

De asemenea, s-a indicat că instanța de fond la emiterea hotărârii a soluționat problema persoanelor care nu au fost atrase în proces (art. 449 lit. c)).

A mai indicat că în constatările instanței de fond s-au descoperit falsuri pe care instanța s-a bazat la emiterea hotărârii.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 448 Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Cu referire la revizuirea încheierii din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, Colegiul relevă că trebuie să se pronunțe dacă acest act procedural poate constitui obiect al revizuirii.

În conformitate cu art. 446 al Codului de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a

procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Astfel, în urma modificărilor operate, prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, la art. 446 și 448 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii.

Art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă prevede că încheierea de inadmisibilitate nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Colegiul indică că prin încheierea din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Cojocaru Maria a fost considerat inadmisibil.

Astfel, cu toate că legislatorul nu a indicat expres împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, acestea se pot deduce din prevederile legale ce reglementează procedura de depunere și examinare a cererii de revizuire și anume o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să declare revizuire, când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă, când cererea de revizuire nu conține temeiurile de revizuire prevăzute de art. 449 din Codul de procedură civilă sau în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Colegiul remarcă că revizuenta a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție prin care recursul declarat a fost considerat inadmisibil. Astfel, instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra fondului recursului sau a cauzei și respectiv împotriva unei astfel de încheieri nu poate fi depusă cerere de revizuire, iar chiar dacă a fost depusă – urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, deoarece rezultând din prevederile art. 446 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei nu se supun revizuirii.

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție nu poate fi contestată în procedură de revizuire.

Colegiul menționează că, în speță, poate fi supusă revizuirii doar decizia care se referă la fondul cauzei, adică decizia pronunțată pe caz de către instanța de apel.

Reieșind din cele menționate supra și din prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuirea depusă de Cojocaru Maria urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Cojocaru Maria împotriva încheierii din 20 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de asociații Societății cu Răspundere Limitată „Farmacia 89 Sănătate” (în proces de lichidare) împotriva Comisiei de lichidare a Societății cu Răspundere Limitată „Farmacia 89 Sănătate” și lichidatorului Balan Vladimir cu privire la reorganizarea societății comerciale și repararea prejudiciului material.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru